

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag – Niderlandy) – O.T.E./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-66/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Polityka azylowa – Dokument pobytowy wydawany obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami – Dyrektywa 2004/81/WE – Artykuł 6 – Zakres stosowania – Obywatel państwa trzeciego twierdzący, że był ofiarą przestępstwa związanego z handlem ludźmi – Przyznanie okresu przeznaczonego na zastanowienie się przewidzianego w art. 6 ust. 1 tej dyrektywy – Zakaz wykonania nakazu wydalenia – Pojęcie – Zakres – Obliczanie okresu przeznaczonego na zastanowienie się – Rozporządzenie (UE) 604/2013 – Kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca – Przekazanie państwu członkowskiemu odpowiedzialnemu za rozpatrzenie tego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej]

(2022/C 472/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: O.T.E.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 2 dyrektywy Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami,

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „nakazu wydalenia” obejmuje środek polegający na przekazaniu obywatela państwa trzeciego z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

- 2) Artykuł 6 ust. 2 dyrektywy 2004/81

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie temu, by decyzja o przekazaniu obywatela państwa trzeciego podjęta na podstawie rozporządzenia nr 604/2013 została wykonana podczas okresu przeznaczonego na zastanowienie się zagwarantowanego w art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, lecz nie stoi na przeszkodzie wydaniu takiej decyzji ani podjęciu środków przygotowawczych do jej wykonania, pod warunkiem że te środki przygotowawcze nie pozbawiają skuteczności (effet utile) wspomnianego okresu przeznaczonego na zastanowienie się, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 163 z 3.5.2021.